

til mennesker, tror jeg personlig ikke på, at vi en dag undgår at komme i Folketinget med det.

Lad det nu stå åbent til en udredning i den arbejdsgruppe, der skal se på, på hvilken måde et sådant fremtidigt behandlingsperspektiv vil kunne udnyttes af vores sundhedsvæsen og vores sygehusvæsen, og hvordan reguleringen skal finde sted. Skal det være uden for Tinget, eller skal det være her i Tinget?

Jeg vil give tilsagn om for min part at hjælpe med både at give en god information til borgerne, så vi kan få en stor offentlig debat også om de her forhold, og tillige også hjælpe til at få Tinget vel orienteret enten gennem Folketingets Sundhedsudvalg eller på anden vis. Jeg synes, både befolkningen og Tinget har brug for at holdes vel informeret om så vigtig en sag.

IT- og forskningsministeren (Birte Weiss):

Jeg ser ingen grund til at forlænge en debat som denne her yderligere, for det, der vel er det meget positive, er, at meget, meget langt hen ad vejen tænker Folketingets partier ens i det her spørgsmål.

Det, der vel skiller, er alene en overvejelse om, hvordan vi bedst muligt skal skabe den sikkerhed, som alle finder er helt afgørende nødvendig, for at vi kan gå videre ad denne her vej.

Dér synes jeg ikke, at der er grund til at fokusere på den, lad mig bare kalde det tekniske uenighed. Det afgørende er indholdet og optagetheden af, at vi ikke kaster os hovedløst ud i noget, som vi overhovedet ikke kan overskue.

Så vil jeg godt bevare fru Tove Fergos spørgsmål om, hvordan arbejdsgruppen skal sammensættes. Det har jeg af alle grunde ikke noget meget præcist svar på, fordi arbejdsgruppen er – jeg kan måske ikke engang sige én dag gammel, den er nul dage gammel. Men jeg kan godt her på stedet give tilsagn om, at Det Ethiske Råd og Den Centrale Videnskabetiske Komité skal have et medlem i denne arbejdsgruppe, men hvordan den i øvrigt skal sammensættes, synes jeg det vil være lidt hovedløst at forsøge at komme med et bud på her i dag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg håber også, at forskningsministeren vil sikre, at dyreetikken er med i det her spørgsmål, for det rejser altså nogle spørgsmål om det også. Om det så skal være Dyreetisk Råd, ved jeg ikke, men vi må sikre, at dyreetikken er repræsenteret ud over det snævert sundhedsfaglige.

Så til sundhedsministeren: Forstod jeg det sådan, at da der jo i dag ikke er lovreguleringer, som sikrer, at der er en langsigtet kontrol med recipienten, altså med modtageren af organer, vil vi jo i hvert fald være nødt til at lave det lovgivningsmæssigt, medmindre det kan laves cirkulæremæssigt? Jeg kan ikke helt se, at man kan lave det, hvis det er noget, der er så frit, som det er. Så skal det jo også ind og reguleres lovgivningsmæssigt, og så har vi jo dermed allerede fået sagt, at vi skal se den her sag i Folketinget, da jeg går ud fra, at det i hvert fald vil være et af de resultater, man bliver nødt til at have – at den her sag skal følges.

Men der vil jeg godt lige spørge ministeren, om det er rigtigt forstået, for så er vi jo ligesom ude over det problem; så skal vi jo se sagen til et antal behandlinger i Folketinget.

Tove Videbæk (KRF):

Tak for en god debat og for en god opbakning omkring det nødvendige i at have den her debat. Jeg vil da også sige en speciel tak til fru Birthe Skaarup og til hr. Søren Kolstrup, som støttede varmt.

I øvrigt vil jeg sige noget til fru Tove Fergo og fru Henriette Kjær, der nævnte noget om, at forskningen bare skal fortsætte, og at det er vigtigt med tilbundsående forskning, men at der ikke må være nogen risiko for smitte. Der må jeg da tilføje, at det kan vi ikke på noget tidspunkt være sikre på, for intet bevis for risiko indtil nu er jo ikke det samme som bevis for, at der ingen risiko er.

Derudover har vi været inde på det med at skaffe organer nok og ressourcevurderinger osv., og summa summarum, når det hele bliver gjort op, mener jeg, at vi her under debatten faktisk har fået slået mere og mere fast, at vi er nødt til at have en folketingsbeslutning omkring de her ting.

Der er adskillige, der i debatten i dag har nævnt, at xenotransplantation ikke er noget problem for nuværende, det sker ikke i Danmark, og det vil ikke komme til at ske foreløbig, men der har jeg da lyst til at komme med et par citater fra mennesker, som er i branchen.

Professor Ejvind Kemp, som er en af de danske frontfigurer i den her branche, siger, at om 5-10 år vil xenotransplantation være ren rutine.

Professor Klaus Ølgaard, som er formand for dansk transplantationselskab, siger, at fremtiden er xenotransplantation. Og han siger endvidere, at forskning i produktion af transgene gri-